

Statens Radiospredning, og er ansvarligt for, at Programmerne er af alsidig kulturel og oplysende Art. Det er saaledes en ret stor Myndighed, Radioraadet faar, og med Radioraadets Evne til at løse denne Opgave staar og falder det hele. Men det er rigtigt, som det er udtrykt af den højtærede Minister, at der nu er skabt et Radioraad, et virksomt Radioraad, som har det fulde Ansvar — det har der manglet noget af i Forsøgsaaret —, til hvilket Lytterne kan henvende sig, naar de har noget paa Hjerte.

Den tekniske Drift kommer til at sortere under Generaldirektoratet for Telegrafvæsenet. Det ses af Folketingsudvalgets Betynkning, og jeg har ogsaa hørt det fra anden Side, at der herom har været meget delte Meninger. Jeg finder dog, at naar man i Folketinget har kunnet enes om denne Udvej og har faaet sat ind i Forslaget, at Telegrafvæsenet skal have sine Udgifter, derunder Udgifter til Forrentning og Amortisation af de i Anlægene bundne Kapitaler, dækket af Radiospredningsfonden efter Regler, der fastsættes efter Forhandling mellem Radioraadet og Generaldirektoratet for Telegrafvæsenet og godkendes af Ministeren for offentlige Arbejder, saa er der skabt en Garanti for, at vi ogsaa fra vor Side kan gaa med til dette, og jeg haaber, at Ministeren her maa finde et betryggende Grundlag for Aftale med Statens Telegrafvæsen.

Hvad Spørgsmaalet om Stationerne angaar, gives der Bemyndigelse til Bygning af en Centralstation ude i Landet og vel en Station i København og senere det fornødne Antal lokale Stationer, som maatte blive paakrævet, og som der maatte blive Raad til. Uden at blande mig i Spørgsmaalet om Hovedstationens Beliggenhed vil jeg dog gerne bede den højtærede Minister være indforstaaet med, at dennes Beliggenhed absolut bliver valgt saa gunstigt som muligt for hele Landet, saaledes at der ikke gøres Uret imod f. Eks. de vestjydske Egne, og de ikke bliver stillet saaledes, at de ikke faar nogen som helst Nytte af Stationen, hvorved der igen vilde kunne skabes en vis Uro om Spørgsmaalet, efter at der nu er opnaaet den Ro, som i saa høj Grad er fornøden.

Det bestemmes i Lovforslagets Straffeparagraf, § 8 — i Parentes bemærket synes det, som om § 8 her gaar igen i samme Øjemed som den tilsvarende Paragraf i Loven om Læreres Lønninger, der jo er blevet meget berygtet, men det er vel rent tilfældigt, at Paragraffen har faaet samme

Tal —, at den, der ikke erlægges den fastsatte Afgift, straffes med Konfiskation af de ulovligt anbragte eller benyttede Apparater og med en Bøde paa indtil 400 Kr. Det er mit Haab, at Lytterne som Helhed vil melde sig og vil betale den fastsatte Afgift, naar Sagen er kommet i fast Leje, hvad jeg tror, Lovforslaget aabner Mulighed for, og naar den Utilfredshed fjernes, som Lytterne ikke uden Grund har givet Udtryk. Det vil da sikkert ogsaa være en Æressag for Lytternes Organisationer at faa det Misforhold fjernet, som nu hersker mellem Antallet af Afgiftsydere og det samlede Lytterantal over hele Landet. Jeg vil for øvrigt gerne spørge den højtærede Minister, hvad Mening, egentlig er med Bestemmelsen i Slutningen af § 8, hvorefter Paatale overfor de Lyttere, der unddrager sig deres Afgiftspligt, kun kan finde Sted efter Begæring af Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg synes, det staar en lille Smule uklart, og kunde ønske lidt Oplysning derom.

Jeg skal slutte med at sige, at Lovforslaget som Helhed hviler paa et sundt Princip. Det hviler paa det Princip, at Ordningen økonomisk skal hvile i sig selv, og at Radiofonien ikke skal være et nyt Skatteobjekt, men at Lytternes Afgifter udelukkende skal anvendes til Udsendelse og til Forrentning og Amortisation af Statens Udlæg. Den Tillid, der herigennem vises saavel Sagen selv som de Mennesker, der ønsker at gøre Brug af denne Kulturspreder, tror jeg vil bevirke, at den pæknære Grund for Radiofoniens Stilling nu som for dens Fremtid her i Landet vil være temmelig sikker. Hele Ordningen bygger paa frivillig Tilslutning fra Befolkningens Side, og naar Lytterne ser, at deres indbetalte Bidrag kommer dem selv til gode ved at skabe en bedre og bedre Udsendelse, saa gaar de gerne med; mærker de derimod Tendens fra Statens Side i Retning af en ny Beskatning, saa svigter de. Jeg vil haabe, at det Radioraad, der nu nedsættes, maa vise sig som et virksomt Raad, at det, ikke mindst naar det gælder Programmernes Fyldighed, maa forstaa, at man paa det Omraade skal hylde den gamle Devise: aldrig standse, men altid paa Vej, og at det bedste ikke er for godt, at det maa være præget af et rigt Initiativ og have Øje for de nye Opgaver, der kommer frem, thi med Radioraadets Energi og Initiativ staar og falder egentlig det hele. Saa tror jeg ogsaa, at dette Spørgsmaal, som er et betydningsfuldt Spørgsmaal, vil gaa en god Udvikling i Møde i vort Land. Hermed skal jeg paa